

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/61213 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 12 juni 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg (hierna: de rechtbank), het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 39, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, voor zover thans van belang, wordt het schriftelijke voornemen aan de vreemdeling meegedeeld door uitreiking of toezending ervan.

2.2. In de eerste grief klaagt appelland dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij door het niet toezenden van het voornemen aan zijn gemachtigde niet zodanig in zijn belangen is geschaad, dat dat tot vernietiging van het bij haar bestreden besluit zou moeten leiden.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 10 oktober 2002 in zaak no. 200204386/1; JV 2002/436) moet de mogelijkheid voor de vreemdeling om een zienswijze naar voren te brengen worden aangemerkt als een essentieel onderdeel van de procedure die voorafgaat aan de totstandkoming van het besluit op aanvraag.

De rechtbank houdt het er voor dat appelland zich bij zijn aanvraag door een gemachtigde heeft laten bijstaan. In hoger beroep is dit niet bestreden, zodat daar inderdaad van moet worden uitgegaan. Nu appelland door een gemachtigde, als bedoeld in artikel 2:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, wordt bijgestaan, brengt het zorgvuldigheidsbeginsel mee dat de minister het voornemen tevens aan de gemachtigde had moeten toezenden. Niet in geschil is dat dit niet is gebeurd. De gemachtigde van appelland is daardoor niet in de gelegenheid gesteld de zienswijze naar voren te brengen. De omstandigheid dat het voornemen wel aan appelland in persoon is uitgereikt, maakt dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet anders, omdat appelland er van uit mocht gaan dat zijn gemachtigde een kopie van het voornemen zou ontvangen en daarop zou reageren. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De overige grieven behoeven geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van appellant tegen het besluit van 16 november 2006 van de minister alsnog gegrond verklaren.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 12 juni 2007 in zaak no. AWB 06/61213;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 16 november 2006;
- V. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) aan appellant onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

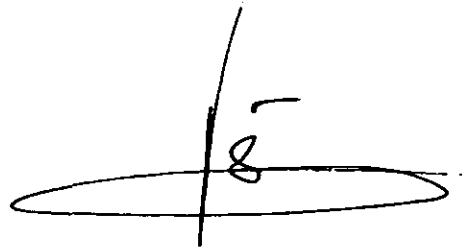
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

307.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal oval with a vertical line through its center. The vertical line has a small horizontal tick at the top and a small loop at the bottom.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/61213

V.

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. J.J. Bronsveld, advocaat te Bergen op Zoom,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. D.A.C.M. van der Heijden-Jansen,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

1. Eiser heeft op 3 juni 2004 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Verweerder heeft op 15 augustus 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft geen zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 16 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Op 14 december 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 22 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. P.R. Klaver kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Minister van Justitie.

2. Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

AWB nummer: 06/61213

blad 2

Ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de Vw 2000, zoals dit artikel luidde op het moment dat onderhavige aanvraag werd ingediend, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Op grond van het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, voor zover van belang, kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de grond voor verlening bedoeld in artikel 29 is komen te vervallen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Ingevolge artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951 (Trb. 1954, 88), zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76) is van vluchtelingschap sprake in geval de betrokkene afkomstig is uit een land waarin hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging wegens zijn godsdienstige, levens- of beschouwelijke of politieke overtuiging, zijn nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep.

3. Eiser stelt te zijn geboren op _____ en de Sierra Leonse nationaliteit te bezitten. Op 26 juli 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000. Gelet op het destijds ten aanzien van Sierra Leonse vluchtelingen gevoerde categoriale beschermingsbeleid is bij besluit van 12 december 2001 aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 verleend met ingang van 26 juli 2001 en geldig tot 26 juli 2004. Per 16 september 2002 heeft verweerder voornoemd beleid beëindigd. Verweerder stelt zich thans op het standpunt dat in zoverre geen grond bestaat voor het verlenen van de gevraagde vergunning.

4. Eiser heeft, samengevat, ter onderbouwing van zijn aanvraag van 26 juli 2001 het navolgende aangevoerd. Eiser is gevlucht uit Sierra Leone, omdat zijn moeder in 1998 door ECOMOG soldaten vermoord is. Zijn vader ging na de dood van zijn moeder weg. Na een jaar kwam zijn vader terug naar Freetown om eiser te halen. Hij had een diamant bij zich. De nieuwe vrouw van zijn vader, die hij meegebracht had heeft tijdens een aanval van de rebellen, aan deze rebellen verteld dat zijn vader een diamant had. De rebellen kwamen naar het huis en eiser is met de diamant gevlucht. Eiser is naar het gedeelte van Freetown gevlucht dat in handen was van ECOMOG. ECOMOG heeft eiser opgepakt en gevangen gehouden. Na twee dagen is eiser vrijgelaten en is eiser naar Guinee gegaan.

5. Na beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone heeft verweerder eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de in geding zijnde aanvraag af te wijzen. Voor zover eiser van mening is dat de gewijzigde situatie in Sierra Leone nieuwe feiten en omstandigheden met zich heeft gebracht wordt eiser in de gelegenheid gesteld deze in de zienswijze op het voornemen naar voren te brengen. Van deze gelegenheid heeft eiser geen gebruik gemaakt.

6. Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen omdat de grond voor verlening van een dergelijke vergunning, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen. Verweerder stelt dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd werd verleend geen andere gronden genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren niet aan hem is toe te rekenen. Voorts stelt verweerder dat eiser onvoldoende medewerking heeft verleend bij de vaststelling van zijn reisroute en dat van eisers asiërelaas geen positieve overtuigingskracht uit gaat. Verweerder voert aan dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de maand van de dood van zijn moeder. Verder stelt verweerder dat eiser ongerijmde verklaringen heeft afgelegd ten aanzien van de aanval van de rebellen. Tevens heeft eiser summiere verklaringen afgelegd omtrent zijn gevangenschap door de ECOMOG. Daarnaast heeft eiser bevreemdend verklaringen afgelegd omtrent het bezit van de diamant. Verweerder hecht dan ook geen geloof aan de verklaringen van eiser aangaande de door hem gestelde problemen. Ook bestaan er op grond van de huidige situatie geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 om aan eiser een verblijfsvergunning asiël te verlenen.

7. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat zijn gemachtigde geen exemplaar van het voornemen heeft ontvangen. Hierdoor is zijn gemachtigde niet in staat geweest op het voornemen te reageren. Volgens eiser heeft er geen inhoudelijke beoordeling van het relaas plaatsgevonden. Eiser stelt aanspraak te kunnen maken op een verblijfsvergunning ex artikel 29, eerste lid, onder a, b dan wel c van de Vw 2000. Eiser beroept zich op de gebeurtenissen zoals die zijn omschreven in het nader gehoor. Eiser stelt dat er sprake is van trauma en dat hij is gevlucht nadat zijn moeder in 1998 is vermoord. Tenslotte stelt eiser dat hij gelet op zijn lange verblijf hier te lande in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning.

8. De rechtbank overweegt als volgt.

9. Met betrekking tot hetgeen door eiser in beroep is aangevoerd dat niet op het voornemen is gereageerd omdat verweerder heeft nagelaten een exemplaar van het voornemen aan zijn gemachtigde toe te zenden, overweegt de rechtbank als volgt.

Vaststaat dat eiser in een eerder door hem gevoerde asiëlprocedure, welk beroep bij uitspraak van 28 juni 2004 van deze rechtbank niet ontvankelijk is verklaard, werd bijgestaan door een gemachtigde en dat in die zaak op 28 mei 2004 nog een behandeling heeft plaatsgehad waarbij zowel eiser als zijn raadsman en een vertegenwoordiger van verweerder aanwezig waren.

Op 3 juni 2004 heeft eiser de onderhavige aanvraag ingediend. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op de datum van indiening van die aanvraag en de datum van de behandeling en uitspraak in de eerdere procedure, niet zonder meer kunnen stellen dat de raadsman die eiser in de eerdere procedure heeft bijgestaan niet kan worden aangemerkt

A.WB nummer: 06/61213

blad 4

als raadsman in de onderhavige procedure. Dit geldt temeer nu in die procedure juist over de status van eiser werd geprocedeerd. Indien het verweerder onduidelijk was of de eerdere gemachtigde al dan niet ook voor de onderhavige aanvraag als gemachtigde zou optreden had het op de weg van verweerder gelegen zichzelf daarover helderheid te verschaffen. De rechtbank merkt hierbij nog op dat het uitvoerige aanvraagformulier ook niet een passage bevat waarin gevraagd wordt naar het bestaan of hebben van een eventuele gemachtigde. De rechtbank zal hier evenwel geen gevolgen aan verbinden, omdat niet is gebleken dat eiser door het nalaten van verweerder zodanig in zijn belangen is geschaad dat dat tot vernietiging van het bestreden besluit zou moeten leiden. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat aan eiser het voornemen, gedateerd 15 augustus 2006, op 5 september 2006 in persoon is uitgereikt en is toegelicht en eiser hiermee op juiste wijze en tijdig in kennis is gesteld van het voornemen van verweerder om de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen. Eiser heeft verder, naar van hem toch verwacht had mogen worden, in deze procedure niet aangegeven welke feiten of omstandigheden hij tegen het voornemen had willen of kunnen in brengen dan wel dat dat voornemen op bepaalde punten onjuist of onvolledig is.

10. Voorts is niet in geschil dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen omdat de grond voor verlening daaraan was komen te ontvallen. In het bestreden besluit, waarin de overwegingen uit het voornemen zijn overgenomen, heeft verweerder vervolgens beoordeeld of eiser op andere gronden genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

11. Voor wat betreft de beoordeling ten tijde van de verleende vergunning is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute niet aan hem is toe te rekenen. Dit doet op voorhand afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Hiertegen zijn geen gronden ingediend.

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft concluderen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is. De rechtbank acht hiertoe redengevend dat eiser op essentiële onderdelen van zijn relaas, tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de maand waarin bepaalde ingrijpende gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Voorts heeft eiser tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent de maand van de dood van zijn moeder. Bovendien heeft eiser ongerijmde verklaringen afgelegd ten aanzien van de aanval van de rebellen op zijn huis. Hiertegen heeft eiser evenmin gronden aangevoerd.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder terecht geconcludeerd dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd verleend, geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

12. Voor wat betreft de beoordeling van eisers relaas ten tijde van het bestreden besluit overweegt de rechtbank als volgt. Op grond van hetgeen onder rechtsoverweging 11 is overwogen en ook anderszins is niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen terugkeer Sierra Leone heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

AWB nummer: 06/61213

blad 5

Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat er ook thans geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning te verlenen.

13. Verweerder heeft verder met juistheid afgezien van het horen van eiser, omdat na het uitbrengen van het voornemen geen reactie van eiser is ontvangen en dus ook geen feiten of omstandigheden zijn aangevoerd die bij een hoorzitting eventueel aan de orde hadden moeten of kunnen worden gesteld.

14. Het beroep is ongegrond.

15. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. W.M.P. van Alphen en uitgesproken in het openbaar op 12 JUNI 2007
in tegenwoordigheid van P.C.M. van Leeuwen, griffier.

Afschrift verzonden op: 12 JUNI 2007

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
Sector Bestuursrecht

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

ADVOCATENKANTOOR KLAVER C.S.

Mr. P.R. Klaver*
 Mr. E.R. Moes
 Mr W.J. Jurgers
 Mw. Mr. B.L.I.M. van Overloop
 Mr. J.J. Bronsveld
 Mw. Mr. C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

Van der Rijstraat 57
 4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres:
 Postbus 386
 4600 AJ Bergen op Zoom
 T : 0164-252 621
 F : 0164-255 010
 E : info@klaver-en-moes.nl

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per telefax: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
05 JUL 2007	
ZAAKNR.	2007.04639.
AAN:	V/L
BEHANDELD: DD:	PAR:

Uw ref :
 Onze ref. : 20071187/JB/DT/135447
 Betreft :

Bergen op Zoom, 5 juli 2007

2463-A

**Grievens hoger beroep inzake
 procedurenummer AWB 06/61213**

Geachte mevrouw, mijnheer,

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Appellant in deze is de heer geboren op , van Sierraleoonse nationaliteit, thans wonende te . Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummer AWB 06/61213 d.d. 12 juni 2007. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg d.d. 12 juni 2007 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

GRIEF I:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder rechtsoverweging 9 dat de Rechtbank geen gevolgen zal verbinden aan het niet onderzoeken van verweerder of appellant werd bijgestaan door een advocaat. De Rechtbank overweegt onder rechtsoverweging 9 dat appellant heeft nagelaten in de voornemen-procedure aan te geven welke feiten en/of omstandigheden hij tegen het voornemen had willen of kunnen inbrengen, dan wel dat het voornemen op bepaalde punten onjuist of onvolledig is geweest. Daarmee miskent de Rechtbank het belang van het toezenden van het voornemen aan de bekende gevolmachtigde. Juist door toezending kan de gevolmachtigde namens appellant reageren op de stellingen in het voornemen.

iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

ADVOCATENKANTOOR KLAVER C.S.

2

Het kan niet aan appellant zelf worden tegengeworpen dat hij dit niet heeft gedaan, indien het voor appellant niet op voorhand kenbaar was dat zijn gevolmachtigde geen kennis zou kunnen nemen van het voornemen. Ten onrechte heeft de Rechtbank derhalve overwogen dat er geen gevolgen zijn te verbinden aan het nalaten van verweerder, in die zin dat appellant in zijn belangen is geschaad.

GRIEF II:

Vanaf rechtsoverweging 11 en verder beoordeelt de Rechtbank het asielrelaas van appellant inhoudelijk. Daarbij wordt aangegeven dat geen gronden zijn aangevoerd tegen hetgeen in de beschikking is gesteld. De beschikking is echter niet meer of minder dan een herhaling van hetgeen reeds in het voornemen is gesteld, waarop niet deugdelijk is gereageerd. Appellant is de mogelijkheid onthouden om bij zienswijze hierop nader in te gaan. Daarnaast, en dit is essentieel, gaat de Rechtbank eraan voorbij dat ondanks het verzoek daartoe van de zijde van de gevolmachtigde bij gronden van beroep het voornemen nimmer ter beschikking is gesteld door verweerder aan de gevolmachtigde van appellant, ondanks een daartoe strekkend verzoek, zodat het indienen van nadere gronden tegen de grondslag van de beslissing bestaande uit de overweging in het voornemen, ook niet mogelijk is geweest. De Rechtbank miskent daarbij dat, ondanks daartoe strekkende verzoeken van de zijde van de rechtshulp, de gevolmachtigde nimmer de beschikking heeft gehad tot aan de beroepsprocedure over het voornemen en dus ook de mogelijkheid is ontnomen om eventueel bij beroep te reageren op hetgeen in de beschikking c.q. en het daaraan ten grondslag liggende voornemen is vermeld. Derhalve is appellant wel degelijk rechtstreeks in zijn belangen geschaad door het niet tijdig toezenden van de beschikking, waarvan de Rechtbank zelf nota bene stelt dat dit inderdaad een onzorgvuldig handelen is geweest.

GRIEF III:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder rechtsoverweging 12 dat het asielrelaas ongeloofwaardig is en dat niet aannemelijk is dat appellant te vrezen heeft voor vervolging als bedoeld in het vluchtelingenverdrag c.q. artikel 3 EVRM. Een inhoudelijke toetsing is immers achterwege gebleven en derhalve kan niet op voorhand worden uitgesloten dat die vrees aanwezig is. Daarnaast had appellant gehoord moeten worden in het kader van het voornemen tot intrekking van de verblijfsvergunning. Het is gebruikelijk dat verweerder namelijk in dit soort zaken (intrekking vtv bepaalde tijd Sierra Leone) hoort. Daarop bestaat geen enkele uitzondering en ook in dit verband is gevolmachtigde van mening dat appellant geschaad is in zijn belangen.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan in hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald wordt dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 wordt verleend en de in artikel 45 Vreemdelingenwet genoemde rechtsgevolgen niet intreden, althans verweerder op te dragen een nieuwe beschikking te nemen, danwel de Rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

J.J. Bronsveld